

Никола Станевъ

Решителнитъ бѣльовчанки

Презъ възстанието

Бенковски изведе дружината си отъ Бѣльово. Той прегази рѣка Марица и замина презъ Вѣтрень за позицията на Еледжикъ, гдето между турцитъ и възстаницитъ вече имаше страшни бойове. Бѣльовчани останали сами. Тѣ знаели, какво ги очаква. Най-първо турци башибозуци отъ околнитъ села и отъ Чепино помацитъ се готвѣли да налетятъ на Бѣльово отъ северъ и отъ югъ.

Свещеникъ Радуловъ, председателятъ на комитета, свиква на заседание най-главнитъ и най-сърдченитъ бѣльовци. Той имъ казва:

— Братя, ние посрещнахме тържествено и изпратихме главниятъ войвода на възстанието Георги Бенковски. По негова заповѣдъ ние запалихме гарата, убихме скрититъ въ нея турски стражари и имъ зехме орждието. Тѣзи нѣща турцитъ нѣма да ни простятъ. Сега ние трѣбва да се приготвимъ за самоотбрана.

Всѣки отъ присѣдстваващитъ разбралъ ясно тѣзи думи. Всички едногласно решили да укрепятъ здраво селото и да го пазятъ до край. Веднага се заловили за работа мъже и жени. Селото било разтегнато на единъ километъръ по рѣката Яденица между високи скалисти брѣгове. Имало три старовремски порти: една на горния край, една на долния и една въ срѣдата. Майсторитъ се запретнали да ги поправятъ, та да могатъ лесно да се затварятъ и заключватъ; други се наредили около селото да затрупатъ съ камъни и дървета всички прелѣзи, а трети трѣбвало да правятъ окопи. Женитъ напуснали къщната си работа и се наредили да помагатъ